

ENTREVISTA CONCEDIDA AL *NEWS CHRONICLE* ¹

Lev Trotski

24 d'agost de 1936

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de:
<http://www.ceip.org.ar/escritos/Libro4/ContextHelp.htm> i contrastada amb “Interview au *News Chronicle*.”, en *Oeuvres* tom 11, Publications de l'Institut Léon Trotsky – EDI, París, 1981, pp. 125-128.

P: Què respon vostè a les acusacions categòriques formulades contra vostè i el seu fill en el judici de Moscou?

R: Ja expressí els meus judicis preliminars sobre el cas de Moscou en diverses declaracions. És una de les conspiracions més grans, desmanotades i criminals de la policia secreta contra l'opinió pública mundial.

Hi ha tants elements en aquest cas (dit siga de passada, sembla que s'estan preparant diversos casos suplementaris) que em sembla que tard o d'hora la xarxa criminal es trencarà en diversos llocs i la veritat podrà escapar.

Els suïcidis de Tomski i Sokolnikov ja constitueixen dues desmentides tràgiques a les acusacions.

P: Li consta a vostè que Sokolnikov es suïcidà?

R: Espere que no siga així, però aqueixa és la notícia que han difós en Noruega. La GPU els subministrà a aquests exadversaris la possibilitat de calumniar-se a si mateixos, és a dir, suïcidar-se políticament, o bé que les autoritats els ajusticiaren; però preferiren respondre al colossal xantatge policíac suïcidant-se. Em sembla possible que les lletres dels homes que foren portats d'aquesta manera a la mort puguin arribar al públic.

P: Suggereix vostè que el govern soviètic té algun motiu ulterior per a portar a terme els judicis en aquest moment?

R: Des del punt de vista polític, el cas es realitza contra l'Oposició en general i contra mi en particular. Revela l'enorme tensió política que existeix en el país, el descontentament de la burocràcia i els antagonismes que existeixen inclusivament en les més altes esferes de la mateixa. El cas tindrà inevitablement conseqüències polítiques importants, que podrien convertir-se en lluites de masses amb repercussions violentes.

P: Creu vostè que el govern soviètic ha considerat necessària una porga abans d'instaurar el nou règim?

R: La premsa capitalista del món dubta de la sinceritat de les tendències conservadores i nacionalistes de la burocràcia soviètica. La camarilla de Stalin utilitza aquest cas per tal de tractar de demostrar que ha trencat definitivament i despietada amb les tradicions revolucionàries del Partit Bolxevic. Però no ha d'oblidar-se que el Buró Polític, que en vida de Lenin regia els destins de la Revolució Russa i també de la Comintern, estava integrat per Lenin, Trotski, Zinoviev, Kamenev, Tolski, Rikov i Stalin, amb Bukharin com a suplent. Lenin morí. Els altres membres del Buró Polític, a excepció de Stalin, han estat acusats de conspirar contra l'estat soviètic, de terrorisme, inclusivament acusats d'aliats de la policia secreta alemanya! Cap persona capaç de pensament polític creurà en absolut aquestes acusacions sinó que, per contra, reconeixerà que són signes inconfusibles del gran trastorn polític que està a punt de produir-se al país. La nova capa dirigent conservadora, l'aristocràcia soviètica personificada en Stalin, està acabant de tallar el cordó umbilical que la unia a la Revolució d'Octubre.

P: Francament, què opina vostè de la nova constitució que es promulgarà properament a l'URSS?

R: La nova constitució significa la liquidació oficial de l'activitat política del poble. Tot el poder s'està concentrant a mans de la burocràcia, que usurpa el nom del partit. S'atomitza políticament el poble, que rep a canvi el dret de respondre "en secret" i de tant en tant a la pregunta "A favor o en contra del Líder?" L'Alemanya de Hitler ens mostra quina és aqueixa resposta.

P: He llegit la seua declaració segons la qual les seues activitats actuals es limiten a escriure. ¿Seria just suposar que vostè encara creu en la necessitat de la insurrecció mundial del proletariat? Si és així, és possible que vostè haja abandonat aquest que cal fer?

R: Les meues posicions respecte de la missió històrica del proletariat no han canviat gens ni mica. Ben al contrari! Els esdeveniments recents de l'URSS, d'una banda, d'Espanya, França i Bèlgica, per l'altra, enforteixen la meua convicció que només la revolució social pot salvar la humanitat de la catàstrofe econòmica i cultural.

P: ¿No és de coneixement públic que hi ha un moviment anomenat trotskista amb àmplies ratificacions fora de l'URSS?

R: Vostè té raó en afirmar que hi ha un moviment basat en les meues idees que avança en quasi tots els països. No obstant, les idees que defense no són realment meues, sinó de Marx, Engels i Lenin. He assumit la tasca de protegir aqueixes idees del desprestigi total a mans de la burocràcia soviètica i

d'analitzar els esdeveniments recents emprant els mètodes de Marx. Els llibres i articles que he escrit respecte d'això foren, i continuen essent, publicats en distints països i idiomes. És més que absurd suposar a partir d'aqueix fet que jo oriente o dirigisc els esdeveniments revolucionaris d'Espanya, Grècia o altres països, des de Noruega.

P: Done'ns sintèticament la seua opinió sobre la Lliga de les Nacions.

R: No cal que els marxistes seguisquen “desacreditant” la Lliga de les Nacions; ha fet tot el que és necessari per a desacreditar-se ella tota sola. Que aquells que no s'atreveixen a enfrontar la dura realitat seguisquen consolant-se amb la idea vàcua de la Lliga. Pagaran aqueixes il·lusions amb enormes sacrificis.

P: Què opina de l'actitud de les potències, incloent-hi Rússia, envers la guerra civil espanyola?

R: És una gran taca en la memòria dels governs autoanomenats democràtics, sobretot el francès, que Hitler i Mussolini tingueren l'oportunitat de muntar una contrarevolució feixista, donar-li suport militar i que després es rentaren les mans declarant-se neutrals. Com sempre, el govern soviètic manté una actitud conservadora, nacionalista i estreta. Tracten de justificar-se dient, “No som nosaltres qui provocarem la guerra”. Li permeten a Europa tornar-se feixista i després es retiren. En definitiva hauran d'anar a la guerra, però en condicions molt més desfavorables.

P: Quin és, segons la seua opinió, el resultat més probable de la guerra espanyola?

R: Tanmateix la traïció dels governs soviètic i francès, confie en la victòria del poble espanyol. Crec que aqueixa victòria donarà lloc a una Espanya socialista.

P: Des de la seua posició d'observador allunyat, no li sembla a vostè que la vida pacíficament i relativament còmoda de l'obrer britànic, inclusivament sota el capitalisme, amb la perspectiva de millorar constantment la seua situació amb els mètodes de l'evolució democràtica, és millor que no l'alternativa de convertir-lo en carn de canó d'una revolució, siga comunista o feixista?

R: La pregunta de si les reformes progressives i les millores graduals de la sort del poble són preferibles a la revolució és, al meu parer, purament acadèmica i sense sentit històric. Al poble no se li permet optar. El que ha succeït i està succeïnt a Europa no és casual, sinó resultat de què el capitalisme està totalment perimit com a sistema econòmic; d'altra banda, la classe dominant no admetrà la seua abolicció, per això provoca convulsions revolucionàries i contrarevolucionàries. Els arguments humanitaris no podran mai amb els poderosos interessos socials.

¹ *News Chronicle*, 27 d'agost de 1936.